

[Poul Schlüter.]

Man kunne naturligvis sige, at man under alle omstændigheder skal søge at opføre så meget under den sociale kvota som muligt, fordi det er billigere. Men det skal jo betales. Rentesikringen koster statskassen penge, og jeg synes i og for sig, at det i dette øjeblik er et argument imod en udvidelse af kvotaen, at vi ved, at i henhold til boligforliget skal alligevel om en kortere årrække rentesikringsordningen bortfalde. Det er jeg personlig ikke så ængstelig ved, vi har jo nu boligsikringsordningen, den kan vi omforme, og det er en bedre støtteform end rentesikringen, fordi rentesikringen er en støtte til lejlighedstypen, og de familier, som nyder godt af rentesikringen, bliver ved med det, også selv om deres husstandsindkomst stiger. Boligsikringsstøtten er principielt en bedre støtteform.

Må jeg sige til sidst, at på trods af de bemærkninger, jeg nu har gjort, så er tallet 13.000 naturligvis ikke ukrænkeligt. Alle boligsørgsmålene ønsker vi gerne drøftet grundigt i boligudvalget og set i sammenhæng, og derfor vil vi gerne være med til under en grundig udvalgsdrøftelse at analysere nærmere, om der skulle være et praktisk behov for en udvidelse af kvotaen. På forhånd tror jeg det ikke, men vi er rede til en saglig forhandling med socialdemokratiet i boligudvalget om alle disse spørgsmål.

Ib Thyregod: Det forslag, som vi her behandler, og som er fremsat af socialdemokratiet, er identisk med det forslag, som blev fremlagt i foråret og var til behandling her, blev fremlagt i boligudvalget og senere fremsat som ændringsforslag til de forslag, vi dengang behandlede. Allerede dengang blev det konstateret, at disse forslag ikke var i overensstemmelse med boligforliget, uden at man fra de andre partier inden for boligforliget drog bestemte konsekvenser af dette. Vi må nu konstatere, at dette forslag igen er blevet fremsat, og at socialdemokratiet derfor i hvert fald på dette område føler sig frit stillet over for et af de forslag, som indgik i boligforliget.

Hvilken argumentation fører man så for dette forslag dels i fremsættelsen og dels i hr. Kaj Andresens tale her i dag? Efter min opfattelse en ensidig og på adskillige punkter urigtig argumentation for forslaget, bl. a.

med en henvisning til det, som i bladet Boligen er blevet betegnet som det sorte efterår, altså de vanskeligheder, som byggeriet nu skulle være ude i. Det er klart, at vi har haft en renteudvikling og som følge deraf en udvikling med hensyn til kurstab i den sidste tid, som har været uheldig for byggeriet. Men hvad er faktum i øvrigt vedrørende den udvikling, som er sket under den nye regering? En tilbagegang i byggeriet er blevet vendt, og det har medført, som det fremgår af de tal, boligministeren nævnte, at boligbyggeriet nu er steget, at vi har nået et sådant omfang af boligbyggeri, som vi ikke tidligere har haft, og at der stadig er tale om stigning i boligbyggeriet. En bemærkelsesværdig kendsgerning, som jo dog er af væsentlig betydning, når man skal bedømme byggeriets stilling, og som selvfølgelig også får konsekvenser for renteudvikling og for udviklingen i kurstab.

Det andet punkt, som har været fremhævet som særligt argument for forhøjelse af kvotaen, er saneringen. Hvad er der sket i denne regerings tid? En ny saneringslov, fremsat af boligminister Hasstrup, er blevet gennemført og står nu foran at få sine virkninger, således at sanering kan blive fremmet, i modsætning til tidligere efter den hidtidige saneringslov med den manglende aktivitet, som forelå på en række områder, særlig inden for kommunernes område. Byggeriet er steget, saneringen er sat i gang, det er dog væsentlige punkter af betydning, når man skal bedømme regeringens boligpolitik og stillingen i dag.

Vi er alle enige om, at saneringsproblemet skal løses. Det var også på denne baggrund, vi i foråret gik ind for en udvidelse af kvotaen med 1.000 lejligheder, men det må dog erindres, når man skal bedømme spørgsmålet om saneringen, at det ikke alene er disse 1.000 lejligheder, som er til disposition for de saneringsramte. Disse lejligheder i det sociale boligbyggeri er det, man kalder øremærkede, de skal specielt opføres med henblik på saneringsramte. Men herudover findes der jo andre lejligheder, som enten boligministeriet eller kommunerne har dispositionsret over. Der er jo adskillige kommuner, bl. a. Københavns kommune, som ejer ejendomme. Det er endvidere således, at Københavns kommune f. eks. har dis-